

Mică Românie

Danab

Mică Românie lovită de soartă,
Ai ținut piept tare, la atâți vrăjmași.
Dar spre Cer privești și întrebi în șoaptă:
-"Doamne Sfânt, acum, oare cui mă lași?"

Mică Românie, ți s-au dus toți fii
să-și câștige pâinea prin străini, cu dor...
Și-au rămas la vatră câinii și străinii,
Nu le pasă astăzi, de al tău popor!

Nu le pasă dacă, pe străzi, el sărmanul,
Caută-n gunoaie pâine, doar un pic...
Ți s-au dus toți fiii... Și-a rămas orfanul,
Ce plânge de foame că n-are nimic!

Mică Românie, s-a umplut paharul,
Îți îngropi părinții fără a-i vedea!
Și-aduni în năframă lacrima și-amarul...
Oare, unde-n lume mai este așa?

Ai fost jefuită de-al tău scump, tezaur,
Și-ai rămas privind în zare, mereu...
Munții tăi, înalți încă poartă aur.
Dar întrebi în taină-" Unde-I Dumnezeu?

Și de ce se-ntâmplă atâta durere,
Dacă Cel Prea-Nalt, este iubitor?"
Vântul asupririi suflă în tăcere.
Nu-i pasă de tine și de-al tău, popor !

Primăveri cu soare vin să-ncununeze
Chipul tău, odată cald, strălucitor...
Și sunt multe inimi azi, pe metereze
ce se roagă-n taină pentru țara lor!

Nu poți să te bucuri ca și altă dată
Când era curat, grâul tău pe lan...
Acum ți-a fost smulsă inima din vatră,
Și neputincioasă te pleci la tiran !

Unde ți-e puterea? Unde ți-e credința?
Unde ți-e iubirea ta de Dumnezeu?
Spui că ești creștină! Însă biruința

O dă Tatăl Sfânt,doar prin Fiul Său !

Codrii-și plâng în taină ramurile rupte,
Scrijelați în suflet,sunt de ei,mișei...
Mereu în picioare au rămas în lupte,
Dar tăiați sunt astăzi precum mieușei !

Iar pădurea pleacă din holda străbună,
Ducând în convoaie copacii înalți...
Nu mai are tată...nu mai are mamă...
Cum poți oare de ea,tu să te desparti?

Au rămas bătrânii plângându-și amarul,
Când văd că străinii,pe vechiul pământ,
Le trag la sorti viața! Și-nchină paharul
sortii..iar în urmă-s ochii lăcrimând...

Mică Românie,de tine-s departe,
Și să vin acasă,nu știi cât aș vrea !
Dar trimit spre ceruri ruga mea în șoapte:
-"Doamne,azi te-ndură și de țara mea!

Vino astăzi,Doamne ! Vindecă-ne țara!
Ca să nu mai fie-n slujba celui rău!
Și adu-i în suflet,iarăși primăvara,
Lacrima din pleoape,Tu să-i ștergi mereu !"

06.05.2021

Daniela Banita